

Sestry a bratři

Pěkný dobrý večer vám přeju.

Celý dnešní pořad bude o bratřích a sestřích, o hudebních sourozencích. A protože holky mají přednost, odstartujeme s Pointerovic děvčaty Ruth, Anitou a June, ve světě známými jako The Pointer Sisters.

Jejich *Automatic* byste našli na výborném albu *Break Out* z roku 1983, které vám všem, co máte rádi o něco dospělejší americkou sestřičku evropského diska, vřele doporučuju...

Pointer Sisters

Automatic

Bratříčci a sestřičky spolu hrávali v kapelách odjaktěživa, takových kapel jsou určitě tisíce... a desítky z nich dokonce dobyly celosvětové slávy a uznání...

Třeba takoví Brothers Johnson, Doobie Brothers, Everly Brothers, Sister Sledge, Isley Brothers, Pointer Sisters, Neville Brothers, Mills Brothers, Chemical Brothers, Righteous Brothers, Andrews Sisters... No... je jich dost.

A už jen tímhle prostým výčtem – i když vám to tak asi nepřipadlo – začíná ta věc být zajímavá... Třeba proto, že hned několik těchto skupin, které se v názvu staví býti bratry, ve skutečnosti žádní bratři nejsou. A zase máte bratry, dokonce ty nejslavnější hudební bratry, kteří se tím v názvu tak moc nechlubili, ačkoli jejich hudební bratrství bylo příkladné: Beach Boys, Bee Gees, Jackson 5, později už jen Jacksons... tři legendy za všechny ostatní.

A víte co, když už jsem je zmínil, pojďme si dát jeden kousek od Jacksons z roku 1980, kdy začal tehdy nejmladší bratříček Míša pomalu přerůstat ostatním sourozencům přes hlavu, ale kdy mu ještě neodpadával nos.

Z desky s typicky černošsky skromným názvem *Triumf* si pustíme příjemně našlápnuté vyznání *Lovely One*...

Jacksons

Lovely One

Rád bych, přátelé, nyní po písničce, dodal, že si sice tropím z Michaela Jacksona šprýmy... jako každý slušný člověk... vzpomínám si třeba, jak jsme s kamarádem Michalem Králem vymysleli někdy v 80. letech obdobu televizního pořadu Cvičíme s Michaelou. Ten náš se jmenoval Fňukáme s Michalem... a jeho podstatou bylo napodobování geniálních fňuků z Jacksonovi desky *Bad*...avšak! Chci prohlásit, že bez ohledu na spoustu legrace, kterou jsme si s ním – v době, kdy jsme ještě byli malými dětmi – užili, Michael Jackson je nesporně hudební génius... A já si nikdy neodpustím, že jsem v osmdesátém třetím tvrdnul jako pika ve Vyškově na vojenské škole, místo abych umíral blahem spolu s ostatními na slavnostním večeru hudební společnosti Motown při písni *Billy Jean*, kdy Michael Jackson poprvé před zraky světa převedl zdokonalený, „jacksonovský“ moonwalk...

No... Mým bratrem a přítelem byl holt tehdy Sovětský Svaz, v čele s bratrem Černěnkem... a božský Michael dorazil do Kremlu bohužel až v devadesátém čtvrtém... a tak jsme si museli hledat jiné koníčky. Řekl bych... třeba bratry Gondolány, když už jsme u těch sourozenců, ale nebyla by to tak úplně pravda... Je totiž fakt, že na černé burze za Janáčkovým divadlem se člověk dostal už tenkrát k pěkným deskám.

Třeba k desce *The Captain and Me* od Doobie Brothers.

Doobie Brothers

Long Train Runnin´

To byli Doobie Brothers a jejich slavná *Long Train Runnin´*, kterou později „pokryla“ tak dlouhá řada dalších umělců, že nakonec i samotní Doobie Brothers museli udělati o něco modernější verzi svého „vláčku“, ve které téměř vypustili kovbojskou harmoniku a důkladněji vytěžili swingující kytarový motiv, okolo kterého se písnička otáčí... Já mám holt nejradši tuhle verzi z roku 1973.

Ostatně, tihle bratři, krom toho, že to byli převážně běloši, samozřejmě vůbec žádní bratři nebyli. Spíš to byli „dobří braši“, kteří nikdy nešli pro pořádnýho jointa daleko. Věc se má zkrátka tak, že slůvko *doobie* bylo před třiceti lety slangovým názvem pro marihuanu i hašiš, takže za soudruhů bychom název skupiny nejspíš překládali hezkým českým slovíčkem *hašišáci*... Dnes bychom možná spíš řekli *zhulenci* – a kapela by se jmenovala The Dope Heads. Jen na okraj: Doobie Brothers se dali dohromady v Kalifornii v roce 1970, na vrcholu květinové revoluce...

Ale teď trochu změním tempo a s bratry Gibbovými, kteří na rozdíl od vlasáčů z Doobie Brothers hudebně zráli na čerstvém australském povětří a nosili slušivé oblečky, se podíváme na konec 70. let, který svým bílým soulem zásadně poznamenali.

Bee Gees

Don´t Throw It All Away

Pro skutečné fajnšmekry jen drobná zmínka. Tahle verze na řadové desce nikdy nevydané písničky *Don´t Throw It All Away* není plně identická s tou, která vyšla v supraphonských největších hitech.

Přišel jsem k ní jako slepej k houslích, přitáhl ji elektronický mezek – a ta drobná odlišnost ve střední pasáži písničky mě potěšila.

Ale já vím, že většina z vás se stejně nechce bavit vo těchhle kvícalách... Já už jsem to zkoušel stotisíckrát, ale je to pořád stejný... Bee Gees mám v týhle zemi rád opravdu jenom já. Mí intelektuální kamarádi z Prahy nikdy nevědí, jestli se mi mají smát, nebo nade mnou plakat... a já docela chápu, že rozdejchat ty cukrkandlový smyčce je občas dost těžký. Ale stejně mi nikdo nevyvrátí, že typickej bídžisovej trojhlas je naprosto originální nástroj, asi jako didjeridoo, nástroj, který nepoužívá žádná jiná kapela na světě. A abyste věděli... tak úplně na začátku, v australském Brisbane, vystupovali Bee Gees pod názvem Brothers Gibb...

Steve Winwood

Family Affair

No... tak tohle byl Steve Winwood, který není ničí bratr... leda že by byl... a ocitnul se tady prostě proto, že písnička, kterou zpíval, že jmenuje *Family Affair*, Rodinná záležitost. A tu písničku složil a taky jako první nahrál o celých dvacet osm let před Winwoodem nějaký Sylvester Stewart, který si říkal Sly Stone a své kapele říkal Stounovic rodina. Sly and the Family Stone...

Když jsem si tu písničku chystal pro dnešní pořad, všiml jsem si docela zábavného rozdílu v textu. Jak u Slye, tak u Winwooda rodičům v textu vyrůstají děti a jedno dělá samou radost, kdežto to druhé ve Winwoodově verzi „dělá starosti“, kdežto v původním Slyově textu by mu rodiče nejraději „nabančili“. Důvodem ke změně bylo nejspíš to, že Winwoodovi posluchači z konce 90. let by už patrně nerozuměli, co znamenalo v černošském slangu na konci let šedesátých slůvko *burn*.

Mimochodem, v téhle proti originálu o poznání živější verzi písně *Family Affair* hraje na kytaru Nile Rodgers, který je známý sice především ze spojení se skupinou Chic, ale mimo jiné taky produkoval dvě desky Sester Sáňkových, neboli Sister Sledge. Rodgers je také

podepsán pod jedním z největších hitů sester, písničkou *We Are Family*, ale my si raději pustíme o něco hybnější song *All American Girls*.

Sister Sledge

All American Girls

Tuhle písničku už sice produkoval Michael Narrada Walden, ale kdyby zabloudila na kteroukoli desku Rodgersových Chic stěží bychom poznali, že jde o jinou kapelu...

Další skvělí podvodníci, kteří žádnými bratry nebyli, a nejspíš proto se označili rovnou za bratry počestné a řádné, byli Righteous Brothers... Dějiny ale Billu Medleymu a Bobby Hatfieldovi jistě odpustili, zvláště když jejich *Unchained Melody* byla nedávno v jedné z nesčetných anket vyhlášena Singlem všech dob.

Je docela dobře možné, že vám jaksi na první ucho ten název nic neříká, ale garantuju vám, že bez ohledu na to, jestli je vám právě sedmnáct nebo sedmdesát, tuhle neuvěřitelně vlezlou písničku jste už slyšeli. Pokud jste mi láli za Bee Gees, budete nyní po zásluze potrestáni jedním z nejukrutnějších sladáků, jaké kdy dopadly na tuhle planetu, na Matičku Zemi...

Píseň složil slavný Phil Spector a na hitparádě zaútočila, když mi byl jeden rok, tedy v roce 1965.

Righteous Brothers a jejich *Nespoutaná melodie*.

Righteous Brothers

Unchained Melody

A když už jsme se všemi těmi bratry a sestrami propadli tak hluboko, tak tam chvíli zůstaňme...

Letos v dubnu jsem byl v Sydney na koncertě bratrů Nevillů, The Neville Brothers... a vám jsem se, mimochodem, pokoušel v minulém pořadu nakukat, že to byli Everly Brothers. Nebyli. Nevillovic kluci jsou o něco mladší – a jejich příkladně funková deska *Procházka ve stínu života* z loňského roku se opravdu dá poslouchat.

Nicméně: jediná písnička, kterou jsem s Australany dokázal – alespoň v refrénu – zpívat i já, vznikla už v roce 1966. Jejím slavným interpretem, i když ne autorem, je pěvecky nejvýraznější z bratrů, Aaron Neville, pod jehož jménem taky tenkrát vyšla, ale vzhledem k tomu, že od roku 1977, kdy bratři začali oficiálně fungovat pod rodinnou etiketou, je tenhle song jejich erbovní písní, můžeme se tvářit... Víte co, z Neville Brothers by se vybíralo docela příjemně, téhle kapele to opravdu docela hraje, ale když *Tell It Like It Is* je už dnes natuty jediná píseň, která po nich zůstane, tak si ji dáme, ne?

Neville Brothers

Tell It Like It Is

To byli Neville Brothers, kteří jsou pro náš pořad zajímaví i tím, že na poslední desce už nehrají pouze sourozenci, ale také synové dvou z nich, což, řekl bych, jde kapele docela k duhu. Alespoň na koncertě byl už Aaronův syn Ivan, obsluhující klávesy, jak pěvecky, tak nasazením jasným tahounem celého týmu.

Žádnou jinou podobnou kapelu neznám, ovšem tuším, že v takových Kelly Family hrajou i babičky a vnoučci... Ale to už jsem avizoval, když jsme na Rádiu Student tenhle pořad rozjížděli, že nehodlám jít do žádných extrémů.

Teď mě napadá, nejsou náhodou irští Corrs tady jedna taková vypečená rodinka?

Ještě že na to všechno máme jen hodinku...

BTO

Not Fragile (4.05)

BíTýOu... Tyhle dost jednoduchý kluci si opravdu nemuseli, ale snad ani nemohli na nic hrát. Když se člověk zaposlouchá do kulervoucího kytarového sóla Randy Bachmana, začíná nutně považovat Oldu Říhu za kytarového boha... jenže... jak se říká, „něco na tý Mary je“.

Deska *Not Fragile* z roku 1974 byla moje první opravdová hudební láska, měl jsem ji půjčenou od Rudy Škváry, kterému ji z Prahy, kde studovala, přivezla jeho starší ségra Mirka, která chodila s nějakým Sudáncem, nebo Tunisanem – a ten, když se vracel po studiích domů, se už nechtěl tahat s deskama zpátky... BÉTÉÓ... pánejó!

S těmahle Mistry kytarového rifu se určitě ještě v Musicology setkáme... a pokud se mě ptáte, jak se mi zapletli do pořadu o sourozencích, tak vězte, že své dvě podstatné desky sice nahrály v sestavě Bachman – Thornton – Turner, ale na začátku to byl úplně stejný rodinný podnik, jako každý jiný: po boku vůdčího Randyho se totiž v kapele postupně vystřídali dva jeho bratři Robbie a Tim.

A víte co... i kdyby žádní bratři nebyli... už to stejně chtělo nějaký kluky, co se moc nevonějí a nezpívají falzetem... Tihle fajnoví kanadští dřevorubci jsou něco jako Fernet Stock, který do sebe člověk kopne po dvou vanilkových věnečkách.

Oasis

Roll With It

Myslím, že většina z vás bezpečně poznala, že jsme se z kanadských lesů vrátili zpátky do civilizace... i když, řekl bych, na sám její okraj... k bratrům Liamovi a Noelovi Gallagherovým...

O těchhle mládencích, kteří přivedli skupinu Oasis do nadoblačných výšin... a učinili z ní tímto jednu z nejvíce přeceňovaných kapel historie, by toho člověk rozhodně rád slyšel méně, než v polovině 90. let slyšet musel, ale třeba jsou to ve skutečnosti hodní a inteligentní kluci, kteří jen s největším odporem a opravdu jen pro peníze drželi image úplných debilů.

Ale abych nebyl nespravedlivý jen proto, že mě Gallagherové i s celým brit-popem vždycky neuvěřitelně otravovali, popěvek *Roll With It*, který jsme poslouchali, je docela osvěživě zpomalené boogie... jakých svého času nasekali Status Quo celý hromady... až na to, že se starejma statusákama bývala myslím větší zábava.

A teď dáme The Isley Brothers... *Fight the Power*.

The Isley Brothers

Fight the Power

Možná jste si už všimli, že tu zase máme mírnou převahu černochoů... a není to tentokrát pouze mou deklarovanou zálibou v černošské muzice. Je to dáno i námětem dnešního pořadu.

Zdá se, že pokud pomineme katolické Irsko, byli to především Afro-američtí rodiče, kteří se svou neutuchající sexuální apetencí vytvořili optimální situaci pro vznik sourozeneckých kapel. Takový pan Jackson s paní Jacksonovou by možná dali dohromady i fotbalovej mančaft...

Vedle Jacksonů jsou to ovšem právě The Isley Brothers, jejichž rodinná studnice se zdá být prakticky bezedná.

Na začátku 50. let spolu začínali Ronald, Rudolph, O´Kelly a Vernon. Vernon se později zabil při nehodě na bicyklu, ale koncem 60. let už byli připravení mladí a pozůstalé trio doplnili další bratři: Ernie a Marvin. Později sklátila O´Kellyho mrtvice a Rudolph se stal duchovním, ale Isley Brothers dál dobývali svět, v 80. letech především se slavnou *Karavanou lásky*...

V kapele se vedle sourozenců samozřejmě střídali i různí „doprovodní“ hráči, což zmiňuji hlavně kvůli jistému Jimmy Jamesovi, který s Isley Brothers v roce 1964 nahrál i ceněný single *Testify*. O pár let později už ho znal celý svět... pod jménem Jimi Hendrix.

A víte co... chtěl jsem ještě na závěr dát něco od své velmi oblíbené sourozenecké kapely Brothers Johnson, ale teď si říkám, že už nebudeme měnit náladu a necháme Isley Brothers říci závěrečné ave...K němuž se rád připojuji. Mějte se krásně...
Tohle jsou The Isley Brothers po padesáti letech strávených na pódíích a jejich *Superstar* z roku 2003.

The Isley Brothers

Superstar